

PÅ FROSTAVALLEN

Länsjägmästare Sven Eriksson (Utanför Vallgården)

Årets midsommarting, det 29:de i ordningen, inleddes och fullbordades i en stil, som hunnit bli klassisk. Barnglädjen var väl störst på eftermiddagen, som var deras på lekplanen. Klockan 19 ringdes tinget in. Då var aulan fullsatt av en helgdagspublik i alla åldrar, mäktig att skåda från friluftsscenen och hela kvällen mönstergill i sina stycken. Denna standard har delvis ägt rum genom ett naturligt urval, och så har Frostavallens midsommarting i allmänhetens ögon kunnat bevara sitt goda namn och rykte.

För upptakten svarade Ungdomsringen och spelmännen som vanligt. Högtidstalare var i år länsjägmästare Sven Eriksson, en lyrisk värmlänning, som numera hör stället till. Han började med en lovsång till de förutseende kraftkarlar, som för över trettio år sen fick den välkända friluftsanläggningen till stånd: Einar Hagfors, Sture Hellner och Allan Könsberg. I dag är sådana rekreativställen som Frostavallen aktuella i alla svenska landskap.

Flykten från landsbygden ökar, och på sommaren vill folket i tätorterna komma ifrån trängseln, bullret och den förgiftade luften. Det är i skogens gröna rike, som allt flera förstår att skaffa sig fysisk och psykisk vederkvickelse, kroppsrorelse eller vila, och det är i skogen vi finner många av de främsta skönhetsvärdena som naturen skänkt oss. Men besittandet av alla dessa tillgångar förpliktar och manar till aktsamhet och pietet mot miljön.

Under ferierna vill nu stadsborna vara husägare på

landet. Tusentals sommarvillor och småhus skall översvämma landskapet. Därmed blir landskapsvården och naturskyddet ett trängande och brännande behov för de bofasta. Men också för de andra. Länets hövding går här före, kunnigare än de flesta och mest brinnande i anden. Det var han som 1960 — då landets jordbruksminister — tillsatte Naturvårdsutredningen, vilken med biträde av tolv särskilt förordnade experter rekordsnabbt avlämnade sitt stora betänkande "Naturen och samhället" med den verkan det hava kan.

Låt oss försöka skapa en folkrörelse, vars främsta mål skall vara att utnyttja, bevara och försköna vår vackra natur!

Om sådana ting ordade länsjägmästaren. Alla — även skåningarna — förstod vad den gode opplänningen sa och alla tyckte som han. Sen fullföljdes programmet utan störningar. Ungdomsringen gästades av ett tyskt danslag, och de gästerna blev nog kvällens gunstlingar, sedan de visat prov på hemlandets folkdanser, utförda med makalös precision och gott humör.

Tingets höjdpunkt blev som vanligt skymningstimmans fackeldans. Med djup rörelse deltog hela tingsmenigheten i slutsången. Sen blev det dans omkring majstången. Mitt i gammaldansen kunde man iakttaga tre grupper av besökare: enslingar, par och familjer. Alla hade innerligt roligt men familjeglädjen var nog frodigast och rikast.

NILS LUDVIG.